

forslaget en anmodning til generalsekretæren om at fortsætte sine bestræbelser for at sikre Israels fuldstændige tilbagetrækning og om inden 5 dage at afgive en ny beretning herom til plenarforsamlingen.

Resolutionsforslaget vedtoges den 19. januar med 74 stemmer, uden at nogen stemte imod, medens 3 lande (Frankrig, Costa Rica og Israel) afholdt sig fra at stemme.

Under debatten gjorde der sig særlig to synspunkter gældende. De afrikanske og asiatiske magter, der havde fremsat resolutionsforslaget, samt de østeuropæiske lande gav udtryk for den opfattelse, at en genoprettelse af status quo ante var det mål, som plenarforsamlingen måtte sætte sig. Repræsentanterne for de vestlige stormagter og de vesteuropæiske lande samt Commonwealth-landene mente, at tilbagetrækningen af de israelske styrker bag våbenstilstandslinjerne var et præliminært, men nødvendigt skridt, der snarest burde efterfølges af en gennemgribende revision af forholdene i det mellemste østen med henblik på at opnå en varig fred i dette område, herunder med garantier for Israel mod indfald over våbenstilstandslinjerne og mod hindringer af den frie sejlads gennem strædet ved Tiran samt i Suezkanalen. Til opnåelse af dette formål anså man det for ønskeligt, henholdsvis nødvendigt at gøre brug af UNEF-styrkerne, et synspunkt, som blev kraftigt imødegået af de arabiske og de østeuropæiske lande.

Fra israelsk side blev det fremhævet, at et forsøg på at gennemtvinge en tilbagetrækning af de israelske tropper uden samtidige garantier mod ægyptisk terroristvirksomhed på israelsk område og mod hindringer af den frie sejlads på de internationale vandveje ved Tiran og Suez ville føre til en øget spænding i området med fare for udbrud af nye krigeriske handlinger.

Da spørgsmålet nogle dage senere atter kom til behandling i plenarforsamlingen, fremsattes der den 1. februar to resolutionsforslag. Det første gik ud på, at plenarforsamlingen under henvisning til de tidligere vedtagne resolutioner skulle udtale beklagelse over, at Israel ikke havde efterkommet de gentagne anmodninger om tilbagetrækning til våbenstilstandslinjen, og

på ny opfordre Israel til uden yderligere forsinkelse at fuldføre tilbagetrækningen.

Ifølge det andet resolutionsforslag skulle plenarforsamlingen dels erklære, at Israels tilbagetrækning måtte følges af handling, som kunne sikre fremskridt henimod skabelsen af fredelige tilstande, og dels opfordre Israel og Ægypten til omhyggeligt at overholde bestemmelserne i våbenstilstandsftalen af 1949. Endvidere indeholdt forslaget en udtalelse om, at det efter Israels fuldstændige tilbagetrækning fra Sharm el Sheik- og Gaza-områderne for at opnå en omhyggelig overholdelse af våbenstilstands-overenskomsten var nødvendigt at anbringe FNs internationale styrke (UNEF) på den ægyptisk-israelske demarkationslinje og at iværksætte andre forholdsregler, som foreslået i en beretning af 24. januar fra generalsekretæren. Endelig var der i forslaget medtaget en anmodning til denne sidste om, under forhandling med de interesserede parter, at tage skridt til at bringe de i forslaget omhandlede forholdsregler til udførelse.

Begge de sidstnævnte resolutionsforslag blev vedtaget den 2. februar. Det første med 74 stemmer mod 2 (Frankrig og Israel), medens 2 (Holland og Luxembourg) undlod at stemme, og det andet med 56 stemmer ingen imod, medens 22, deriblandt de østeuropæiske lande, de arabiske lande, Frankrig, Holland og Israel, afholdt sig fra at stemme.

Israels umiddelbare reaktion på disse to resolutioner forelå i et aide mémoire, overrakt FNs generalsekretær den 4. februar af Israels faste repræsentant. Ifølge dette aktstykke ville den israelske regering støtte enhver bestræbelse fra FNs side på at etablere fred i området i overensstemmelse med pagtens principper. Den israelske regering bad generalsekretæren om at forespørge den ægyptiske regering, om Ægypten kunne erklære sig enig i, at begge parter fuldt ud afstod fra krigeriske handlinger, efter at de israelske tropper var trukket tilbage, og videre anmode den om en klargørelse af, hvorvidt enheder af UNEF øjeblikkeligt efter de israelske troppers tilbagetrækning fra Sharm el Sheik området ville blive stationeret langs Akababugtens vestkyst for at hindre fjendtlige handlinger, indtil der